

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 72 0 К 022297 17 Кжж
Бањалука, 25.01.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Н.М. и Н.Т., због кривичног дјела проневјере из члана 348. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци изјављеној на пресуду Окружног суда у Бањој Луци број 72 0 К 022297 17 Кжж од 05.10.2017. године, након јавне сједнице одржане дана 25.01.2018. године у присуству републичког јавног тужиоца мр Ненада Врањеша, оптужених и браниоца М.Г., адвоката из Г., донио је истог дана

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 72 0 К 022297 17 Кжж од 05.10.2017. године.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 72 0 К 022297 17 Кжж од 05.10.2017. године, на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), ослобођене су од оптужбе Н.М. и Н.Т., да су учиниле кривично дјело проневјере из члана 348. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава, а оштећени са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против ове пресуде жалбу је изјавио окружни јавни тужилац у Бањој Луци због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу поднио је бранилац оптужених и предложио да се жалба тужиоца одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

Републички јавни тужилац је на сједници вијећа изложио жалбу остајући код приједлога из жалбе, а бранилац оптужених код одговора на жалбу који су подржале и оптужене.

Овај суд је у смислу члана 320. ЗКП РС испитао побијану пресуду и по оцјени навода изнијетих у жалби и одговору на жалбу нашао:

Што се тиче правилности и потпуности чињеничне основе побијане пресуде овај суд налази да је она правилна. Жалба опширно подвргава критици оцјену доказа коју је извршио другостепени суд, дајући своје виђење самог догађаја које је засновано на хипотетичкој претпоставци о договору оптужених да почине кривично дјело, недосљедном и непотпуном налазу вјештака финансијске струке и занемаривању доказа којима се доводи у сумњу подлога за ово вјештачење. У том смислу жалба, без реалног упоришта критикује став суда о томе да вјештак није цијенио на правилан начин материјално задужење и раздужење, као и од стране свједока потврђену чињеницу о двије или три провале у објекат, а сам тужилац се не опредељује према важној, од суда утврђеној чињеници, да је трећи кључ од продавнице након провала био у посједу директора предузећа.

Супротно томе другостепени суд правилно цијени и прихвата као увјерљиве исказе свједока Д.Г., Б.М. и А.М., као и остале изведене доказе који му служе као квалитетна основа за извођење поузданих закључака о одлучним чињеницама, а подвргава критици и оправдано не прихвата налаз и мишљење вјештака финансијске струке. Све то доводи у везу и са одбранама оптужених и смјешта у оквир одвијања самог животног догађаја, са њиховим обавезама које се од њих нужно очекују у датој ситуацији и пропустима који им се стављају на терет оптужбом.

Оваквом оцјеном доказне грађе суд прво изводи правилан закључак да постојање претходног договора и намјере за прибављање противправне имовинске користи не произилази из доказа који су понуђени од стране оптужбе. Околност да су оптужене заједно радиле у двије смјене, предавале једна другој смјену, биле материјално задужене и у другарским односима, је управо оно што се и очекује од запослених у једном предузећу, а не говори о било каквом договору за извршење кривичног дјела који жалба њима на основу тога импутира. Зато суд овај дио основано поткрепљује и чињеницом да у материјалној и финансијској документацији нема било каквих трагова који би упућивали на радње оптужених усмјерене на измјену књиговодственог стања, а што жалба неосновано критикује.

Што се тиче налаза вјештака, као окоснице оптужбе и жалбе тужиоца, овај суд налази да је другостепени суд правилно разријешио сва кључна питања која овај налаз третира. У том смислу правилно закључује да вјештак није ни у основном ни у допунском налазу утврдио вриједности, количине и врсте робе којима су оптужене биле задужене у спорном периоду. Ако се има у виду да се оптуженим ставља на терет да су присвојиле разне робе у одговарајућој вриједности и готовог новца у одређеном износу, ово је значајно питање јер чини подлогу за квалитетно и потпуно давање налаза. Вјештак није утврдио структуру и врсту штампе, њену вриједност, пропустио је да цијени поврат

штампе, да изврши увид у пописне листе и цијени чињеницу да су према исказу свједока А.М. и Б.М., у продавницу извршене двије до три провале, због чега су рађени ванредни пописи које је требало посебно цијенити, а што све подлогу за правилно утврђивање финансијског стања у налазу чини непоузданом. Осим тога, према исказу свједока А.М. послије провала у продавницу промијењена је брава и трећи кључ од продавнице имала је директорка предузећа, што код пропуста у попису и несравњивању стања по захтјеву оптужених указује да стање које вјештак налази није могуће прихватити као тачно. Осим тога све то је у сагласности са одбранама оптужених, потврђујући њихову искреност и истинитост, а што се у одговору на жалбу основано наводи.

О свему томе побијана пресуда је дала јасне, увјерљиве и логичне разлоге које у свему прихвата и овај суд, па на њих упућује и жалиоца.

Ради изнијетог овај суд је на основу чл. 327. ЗКП РС жалбу одбио као неосновану и потврдио другостепену пресуду.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић